

சிவப்பிரகாசசவாமிகள் அருளிச்செய்த

நன்னெறி

உரையுடன்

தனலக்ஞமி புத்தகசாலை,
சுன்னகம்.

1938

விலை சதம் 5

நன்னெறி.

காப்பு

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழி
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

என்று முகம் வியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்கேர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவு நயந்து. (க)

மாசற்ற கெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசேற்ற வின்சொற் பிறிதென்க—ஈசற்கு
கல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு. (உ)

தங்கட் குதவில்கைத் தாமொன்று கொள்வினவர்
தங்கட் குரியவராற் றுங்கொள்க—தங்கெடுங்
குன்றினுற் செய்தையை கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினுற் கொள்ப கறந்து. (ஏ)

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேரூம்—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. (ஈ)

நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தானும்
நோக்கி னவர்பெருமை கொய்தாகும்—பூக்குதலைய
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புள்ளினுங் திண்மைநிலை போம். (இ)

காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி வொருகருமஞ் செய்பவே—யோதுகலை
எண்ணிச்சன்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்கருன்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். (கு)

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரச கையான் முகந்து முழங்கும்
பணிக்கடலு முன்னப் படும். (ஏ)

உள்ளங் கவர்ந்தெழுங் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளங்
தடுந்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு. (அ)

மெவியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவிற்—பவியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவி யஞ்சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து. (கு)

தங்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறாஉம்
வெங்குறை தீர்க்கிறபார் விழுமியோர்—திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகின்
நிறையிருளை நீக்குமே நின்று. (கா)

பொய்ப்புலன்க ளங்குதுநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாந்—துப்பிற்
சுமுற்றுங்கொல் கற்றுணைச் சூரு வளிபோய்ச்
சுமுற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு. (கக)

வருந்து முசிரொன்பான் வாயி வுடம்பிற்
பொருந்துத ரூனே புதுமை—திருந்திமாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்றல் வியப்பு. (கட)

பெருக்கமொடு சுருக்கம் பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்பமொடு கொடுப்பர் மேலோர்—சுரக்கும்
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர். (கங)

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல்—இலையால்
இரைக்கும்வண் டுதுமல ரீரங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு. (கச)

இல்லானுக் கன்பிங் கிடம்பொரு னேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும்—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநா றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு. (கநு)

தம்மையுங் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ஸிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ் செல்லாதே கடல். (கசு)

எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பவர்க்கிங் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைங்தோல
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின் கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி. (கன)

இன்சொலா ஸன்றி சிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செய்
அதிர்வளையாப் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல். (கஷ)

நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
யல்லோர் வரவா னமுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துங் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுமல்கால் வர. (கக)

பெரியவர்தங் கோய்போற் பிறர்கோய்கண் டுள்ளம்
எரியி னிமுதாவ ரெங்க—தெரியிழாய்
மண்டு பினியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண். (உ.ஏ)

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்—எழுத்தறிவார்
ஆயுங் கடவு ஓவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் கரைநீர் மிகை. (உ.க)

ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினுன்
மீக்கொ ஞயர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
பவரா ராவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடவின் கடு. (உ.உ)

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்ப—நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே. (உ.ங)

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனி னுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்க்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றே
காக்கை விரும்புஞ் கனி. (உ_ஈ)

கல்லா வறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
கல்லார் தமதுகன நண்ணுரே—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணுய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள். (உ_ஏ)

உடவின் சிறுமைகண் டோண்புலவர் கல்விக்
கடவின் பெருமை கடவார்—மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ கானுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றே விளம்பு. (உ_ஈ)

கைம்மா முகவாஸற் கற்றறிந்தோர் மெய்வாருக்கித்
தம்மா லியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முளைக்கு மெரிறு முதுசவைகா விற்கு
விளைக்கும் வலியன தா மென்று. (உ_ஏ)

முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞர் உள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவிளைவில்
காயினு மாகுங் கதவிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை. (உ_ஏ)

உடற்கு வருமிடர்கெங்க் சோங்குபரத் துற்றேர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறை
பண்ணிற் புகலும் பணிமொழியா யஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியையதி மான். (உ_ஏ)

கொள்ளுங் கோடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறகுதன்முன்
உள்ளங் கணிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரஜின்கோலி வையார்
பெருகுதற்க ஜென்செய்வார் பேச. (க.ஒ)

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர் துயரங் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ ஸ்ததன்மேற்
கைசென்று தாக்குங் கடிது. (க.க)

பன்னும் பனுவற் பயன்ரே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழோன் றுயர்தின் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழோன் றிலதாயிற் றன். (க.உ)

எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுஞீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல். (க.ங)

அறிவுடையா ரன்றி யதுபெருர் தம்பாற்
செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைதுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுந்துக்
கண்ணஞ்ச மோவிருளைக் கண்டு. (க.ச)

கற்ற வறிவினரைக் காழுறவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர் தாமென்று மதியாரே—வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம். (க.ஞ)

தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க் குதவார் விமுமியோர்—எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய். (உரு)

பெரியார்முற் றன்ஜைப் புஜைந்துரைத்த பேதை
தரியா துயர்வகன்று தாழுந்—தெரியாய்கொல்
பொன் னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விங்தமலை
தன் னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழுந்து. (உரு)

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே—நல்லாய்கேள்
காய்முற்றிற் றின்றீங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
போய்முற்றி லென்னுகிப் போம். (உரு)

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புங் தாங்கூடி
யற்றுமியுங் திமைநிகழ் வள்ளதே—பொற்றெழுடி
சென்று படர்ந்த செமுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
வன்றே மணமுடைய தாம். (உரு)

பொன்னணியும் வேந்தர் புஜையாப் பெருங்கல்வி
மன்று மறிஞ்சைத்தா மற்றெழுவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுஜையாக்
கானுங்கண் ணைக்குமோ காண். (சுதா)

நன்றை—உரை.

பதவுரை : மின் எறி சடாமுடி விளாயகன் அடி தொழு - மின்னெளியை வீசுகின்ற சடாமுடியை யுடைய விளாயகக் கடவுளது திருவாடகளை வணக்கினால், நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வரும் - நன்னெறி என்னும் நாலில் உள்ள நாற்பது வெண்பாவும் வரும் (குத்திக்கும்) என்ற வாறு.

போழிப்புரை : விளாயக வணக்கங் செய்யின், நன்னெறி என்னும் நால் இடையூறின்றி இனிது முடியும் என்பதாம்.

ப—ரை : துவின் பொலி குழலாய் - பூவினால் விளங்குகின்ற கூந்தலையுடையவளே, தீது அற்றேரு - குற்றமற்றவராகிய பெரியோர், என்றும் முகமன் இயும் பாதவர் கண்ணும் - யாதொரு நாளிலும் (தமக்கு) உபசார வர்த்ததைகளைச் சொல்லாதவரிடத்திலும், பொருள் சென்ற கொடுப்பர் - (தமக்கு அரிதிற் கிடைத்த) பொருளைத் தாமே கொண்டுபோய்க் கொடுப்பர், பூங்கை - அழகிய கையானது, புகழுவோ - (தன்னை) புகழ்தற்கா, தன்று சுவை நாவிற்கு நயந்து உதவும் - தனக்குக் கிடைத்த மதுரமாகிய உணவை நாவிலுக்கு விரும்பிக் (கொண்டு போய்க்) கொடுக்கும் (புகழ்தற்கன்று). எ—று.

போ—ரை : பெரியோர் உபசாரவார்த்தை பேசாதவ ருக்குங்கதாமே தேடிப்போய்ப் பொருள் கொடுப்பர்.எ.ம.(1)

ப—ரை : கல் நுதால் - கல்ல நெற்றியை யுடைய வளே, மரசு அற்ற நெஞ்சு உடையார் வன் சொல் இனிது - குற்றம் தீர்ந்த மனத்தை யுடையவரது கடுஞ் சொல்லும் இனியதாகும், ஏனையவர் பேசற்ற இன்சொல் பிறிது என்க - (குற்றம் பொருங்கிய மனத்தை யுடையவராகிய) பிறர் சொல்லிய இன்சொல்லும் கொடியதாகும் என்று

அறிவாயாக, ஈசுற்கு விருப்பு - சிவபெருமானுக்கு விருப் பத்தைக் கொடுத்தது, கல்லோன் எறி சிலையோ - (ஈக்கிப் நாயனுர் என்னும்) நற்குணமுடையவர் (அன்போடு) எறிந்த கல்லோ, ஒன் கருப்பு வில்லோன் மலரோ - ஒன் ஸிய கருப்பம் வில்லையுடைய மன்மதன் (அன்பின்றி) எறிந்த பூவோ. எ—று.

போ—ரை : மன நன்மை யுடையொருடைய கடுஞ் சொல்லும் இன்பம் விளைக்கும்; மன நன்மை யில்லாத வருடைய இன்சொல்லும் துன்பம் விளைக்கும். எ—ம. (2)

ப—ரை : நெடுங் தங்கக் குன்றினால் செய்து அனைய கொங்கையாய் - நெடிய போன்மலையினுலே செய்தாற் போன்ற தனங்களை யுடையவளே, தங்கட்கு உதவில்லாத கைத் தாம் ஒன்று கொள்ளின் - தங்களுக்கு உதவாதவர்களுடைய கைபினின்றும் தாங்கள் ஒது பொருளைக் கொள்ள வேண்டினால், அவர் தங்காக்கு உரியவரால் தாம் கொள்க - அவர்களுக்கு உரியவராலே (அப்பொருளைத்) தாங்கள் கொள்ளக்கடவர்கள், ஆவின் பால் குன்றினால் கறந்து கொள்டா - (தங்களுக்குக் கொடரத) பசுவினுடைய பாலை (அப்பசுவுக்குரிய) கண்ணறக்கொண்டு கறந்துகொள்வார்கள். எ—று.

போ—ரை : தமக்கு உதவாதவரிடத்தில் ஒரு பொருள் பெறவேண்டின், அதனை அவருக்கு உரியவரைக் கொண்டு பெறல் வேண்டும். எ—ம. (3)

ப—ரை : பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பெருஞ் செல்வார் - பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்யாதவருடைய பெரிய செல்வமானது, வேறு - பிறதேயர்யினும், பிறர்க்கு உதவி ஆக்குபவர் பேறு ஆம் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்யாத ருடையா செல்வமாகும், பிறர்க்கு உதவி செய்யாக் கருங் கடல்கீர் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்யாத கரியசமுத்திரத்தி லுள்ள நீரை, புயல் சென்று முகங்கு பிறர்க்குப் பெய்

யாக் கொடுக்கும் - மேகமானது போய் மொண்டுவந்து பிறகுக்கு (மழையாகப்) பெய்து கொடுக்கும். எ—று.

போ—ரை: ஒருவர் உபகரிக்கும் பொருள் பிறர் பொருளேயாயினும், அவ்வுபகரிப்போர் பொருளாகவே கொள்ளப்படும். எ—ம். (4)

ப—ரை: பூக்குழலாய் - பூக்களை முடித்த கூந்தலை யுடையவளே, நீக்கம் அறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் - பிரிவு இல்லாத சிகேகர் இருவர் (பகைத்துச் சிறிது காலம்) பிரிந்து முன்போலவே கூடினாலும், நோக்கின் அவர் பெருமை நோய்து ஆகும் - பார்க்குமிடத்து அவருடைய பெருமை அற்பமாகும், கெல்லின் உமி சிறிது நீங்கிப் பழமைபோல் புல்லினும் - கெல்லினின்றும் உமி யானது சிறிது நீங்கி முன்போலவே கூடினாலும், தின்மை நிலை போம் - (அதற்கு முன்னே முளைத்தற்குக் காரணமாக அங் கெல்லினிடத்து இருந்த) வளையினது நிலையானது கெட்டுப்போம். எ—று.

போ—ரை: பகைத்துக் கூடினவருடைய நட்பு வளிமையுடையதன்று. எ—ம். (5)

ப—ரை: ஒது எண்ணிரண்டு கலையும் ஒன்றும் மதி என் முகத்தாய் - புகழப்படும் பதினாறு கலைகளுஞ் சேர்ந்த சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முசத்தை யுடையவளே, காதல் மனையாரும் காதலனும் - அன்பை யுடைய மனைவியும் கணவனும், மாறு இன்றித் தீது இல் ஒரு கருமை செய்பா - (நம்முள்ளே) மாறுபாடில்லாமல் (ஒத்துக்) குற்றமில்லாத ஒரே கருமத்தையே செய்வர்; கண் இரண்டும் ஒன்றையே நோக்கல் காண் - (நம்முடைய) இரண்டு கண்களும் (நம்முள்ளே மாறுபடாமல் ஒத்து) ஒரு பொருளையே பார்த்தலை நீ பார். எ—று.

போ—ரை: கணவனும் மனைவியும் ஒத்துச் செய்யும் அறமே நிறைவேறும்; அவ்வற்றை சிறப்புடைய தாம். எ—று. (6)

ப—ரை: யாம் கல்வியால் ஈட்டே அணியம் என்னும் - நாம் கல்வியறிவினுற் சமுத்திரத்தை ஒப்பே மென்று கொள்கின்ற, அடல் ஏறு அணிய செருக்கு ஆழத்திலிடல் - வளிமை பொருந்திய ஆண் சிங்கத்தினது செருக்கைப்போவுஞ் செருக்கிலே (உங்களை) அமிழ்த்தி விடாதிருங்கள், முழங்கும் பனிக்கடலும் - ஒளிக்கின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய சமுத்திரமும், முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவருடைய கையினால் மொன்று பருகப்படும். எ—று.

போ—ரை: எத்துணைப் பெருங் கல்வியுடைய வரும் செருக்கடைவராயின், வல்லவரைருவராலே தப்பாது வெல்லப்படுவர். எ—ம். (7)

ப—ரை: உள்ளம் கவர்ந்து எழுங்கு ஒங்கு சினம் - மனத்தைத் தன்வயத்ததாக்கிக்கொண்டு எழுங்கு வளர்கின்ற கோபத்தை, காத்துக்கொள்ளுக் குணமே குணம் என்க - அடக்கக்கொள்கின்ற குணமே (அருமையாகிய) குணம் என்று அறியக் கடவாய், வெள்ளம் தடுத்தல் அரிதோ - (பெருகிவருகின்ற) வெள்ளத்தை (அணைகட்டி)த் தடுத்தல் அரிதோ, தடம் கரை பேர்த்து விடுத்தல் அரிதோ - (முன் கட்டப்பட்டிருந்த) பெரிய அணையை உடைத்து (அதனால் அடக்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் புறத்திலே செல்ல) விடுத்தல் அரியதோ, வினம்பு - சீ சொல்வாயாக. எ—று.

போ—ரை: கோபத்தைச் செய்தல் எனிது, கோபத்தை அடக்கல் அரிது; ஆகவின், அரிபதைச் செய்தலே பெருமை. எ—ம். (8)

ப—ரை: மெலியோர் - வளியில்லாதவர், வளிய விரவலரை - வளிமையுடைய பகைவருக்கு, தாம் வளியோர் தமை பருவில் அஞ்சார் - தாம் (அவரினும்) வளியோரைச் சேர்ந்தாற் பயப்படார், பளி ஏல் கடவுள் அனிர் சடை

மேல் கட்செனி - (அன்பகுடைய) புரையை ஏற்றுக் கொள்ளுஞ் சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற சடையின்மேல் இருக்கின்ற பாம்பானது, படர்ச்சிறை அப் புள் அரசைப் பார்த்து அஞ்சாது - (தம்முன்) வந்த சிறைகளையுடைய அக் கருடைனப் பார்த்துப் பயப்படாது. எ—று.

போ—ரை : பகைவர் வலியவராயவிடத்து, அவரி னும் வலியவரைச் சேர்ந்தாற் பயமில்லை. எ—ம். (9)

ப—ரை : விழுமியோர் - மேலோர், தம் குறை தீர்வு உள்ளார் - தமது குறை நீங்குதலை கிணையாராகி, பிறர்க்கு உறும் வெம் குறை தளர்ந்து தீர்க்கிறபார் - பிறருக்கு வந்த வேவ்விய குறையை மனந்தளர்ந்து நீக்குவார், தங்கள் - சந்திரனுனவன், கறை இருளை நீக்கக் கருதாது - (தனது) கவங்கமாகிய இருளை நீக்குத்தக்கு கிணையாமல், மேல் நின்று உலகின் நிறையிருளை நீக்கும் - ஆகாயத்திலே நின்று உலகத்து நிறைந்த இருளை நீக்குவான். எ—று.

போ—ரை : மேலோர் தங் குறையைப் போருட் படுத்தாது பிறர் குறையை நீக்குவார். எ—ம். (10)

ப—ரை : பொய்ய புலன்கள் ஜூக்தும் - பொய்யாகிய ஜூக்து புலன்களும், புல்லியர் பால் அன்றி மெய்ய்புலவர் தம்பால் கோய் விளையா - மூரிடத்தல்லாமல் மெய்யறி வுடையவிடத்தே துன்பத்தைச் செய்யாவாம்; குழுவனிபோய் - சுழல்காற்றுனது சென்று, துப்பின் சிறு புலதுரும்பு சுழற்றும் - (தன்) வலிமையினுலே சிறிய இலகுவாகிய துரும்பை (எடுத்துச்) சுழற்றும், கல் துணைச் சுழற்றும்கொல் - கல்லுத்துணைச் சுழற்றுமா? (சுழற்றுமாட்டாது).

புலன்களைந்தாவன : சுத்தம், பரிசம், உருவம், இரசம், சுந்தம் என்பனவாம்,

போ—ரை : ஜம்புலன்களினால் மூட்டே ரயன்றி மெய்யறிவுடையவர் துன்பாட்டையார். எ—ம. (11)

ப—ரை : திருந்து இழாய் - திருந்திய ஆபரணத்தை யுடையவனே, வருந்தும் உயிர் - வருந்துகின்ற உயிரானது, ஒன்பான் வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை - ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே தங்குதலே ஆச்சரியம் (நீங்குதல் ஆச்சரியமன்ற), சீதார் - குளிர்ச்சி பொருந்திய நீரானது, பொள்ளல் சிறு குடத்து நில்லாது விதனே - இல்லையையுடைய சிறிய குடத்திலே நில்லாது ஒழுகிப்போதலோ (ஆச்சரியார்), நிற்றல் வியாபு - நிற்றலே ஆச்சரியமாகும். எ—று.

போ—ரை : ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே உயிர் நிற்றலுக்கன்றி, நீங்குதலுக்கு ஆச்சரியமடைதல் பேதைமை. எ—ம. (12)

ப—ரை : மலைஅளவு நின்ற சரக்கும் முலைமாகே - மலையளவாக கின்ற (பால்) சரக்கின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே, மேலோர் - பெரியோர், பெருக்கமொடு சருக்கம் பெற்ற பொருட்கு ஏற்ப - வளர்தலையும் குறைதலையும் பொருந்திய செல்வத்திற்கு இசைய, விருப்பமொடு கொடுப்பர் - ஆசையோடு கொடுப்பர், மதியின் கதிர் கலை அளவு நின்ற - சந்திரனுடைய கிரணங்கள் (வளர்தலையும் தேயதலையும் பொருந்திய) கலைகளின் அளவாக நின்றன. எ—று.

போ—ரை : பெரியோர் தாம் பெற்ற செல்வத்திற் கேற்ப அகிகமாகவும் குறைவாகவும் கொடுப்பர். எ—ம. ()

ப—ரை : இரைக்கும் வண்டு ஊதும் மலர் ஈரங்கோதாய் - ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் ஊதுகின்ற பூக்களாலாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையையுடையவனே, தலையர்யவர் - தலைமையாகிய அறிவையுடையவர், தொலையாப்பெருஞ் செல்வத் தோற்றத்தோம் என்று - (எக்காலத்தினும்) அழியாத பெருஞ் செல்வத்திலே பிறங்கிருக்கின்

ஞேம் என்று, செருக்கு ராக்தல் இலை - செருக்கை அடைதல் இல்லை, மேரு வரைக்கும் வளைவு வந்தன்று - (எக்காலத்தினும் அரைவற்றிருந்த) மகாமேரு மலைக்கும் (ஒரு காலத்தில்) வளைவு வந்தது. எ—ற.

போ—ரை : எத்துணைப் பெருஞ் செல்வத்திற்கும் அழிவுவருமொன்றறிந்து அடங்குவோரே அறி வுடையோர். எ—ம. (14)

ப—ரை : கல்லாய் - நற்குணமுடையவளே, இங்கு அன்பு இல்லானுக்கு - இவ்வுலகத்தில் அன்பில்லாதவ னுக்கு, இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் இருக்கும் - இடமும் பொருளும் ஏவலுமாகிய இவையெல்லாமிருந்தும், அவற்கு என் செய்யும் - அவனுக்கு யாது பயனீச் செய்யும், மொழி இலார்க்கு முது நால் ஏது - பேச்சில்லாதவர் களாகிய ஊமைகளுக்குப் பழையையாகிய நால் யாது பயனீச் செய்யும், தெரியும் விழி இலார்க்கு விளக்கு ஏது - பார்க்கின்ற கண்ணில்லாதவராகிய குரு—குருக்குத் தீபம் யாது பயனீச் செய்யும்? எ—று.

போ—ரை : அன்பில்லாதவன், இடம் பொருள் ஏவல்கள் உடையனுயினும், அவை கொண்டு தருமமும் புகழுஞ் செய்துகொள்ளமாட்டான். எ—ம. (15)

ப—ரை : உயர்ந்தோர் - (அறிவொழுக்கங்களினால்) உயர்ந்தவர்கள், தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியினும் - தங்களை அடைந்தவர்கள் தங்களைப் பார்க்கினும் தாழ்ந்தவர்களாயினும், தம்மையும் தங்கள் தலையையும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் - தங்களையும் தங்களுடைய தலையையையும் பார்த்துத் தங்களை மதியாதவர்களாகி, செல்வர் இடர் தீர்ப்பர் - (அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குப்) போய் (அவர்களுடைய) துன்பத்தை நீக்குவார்கள், கடல் அல்கு கழியினும் செல்லாதே - (பெரிய) சமுத்திரமானது (தன்கை யடுத்த) சிறிய உப்பங்கழியினும் போய்ப் பாயாதோ (போய்ப் பாயும்). எ—று.

அல்கல் - சிறுகல்.

போ—யை: மேலோர் தமிழிற் ரூத்தநவரையும் செருக்கின்றி அவரிடங் தேடிச்சென்று, பாதுகாப்பர். எ—ம். (16)

ப—யை: பைக்கொடை - பசும் பொன்னலாகிய வளையல்களையுடையவனே, எங்கை இரப்பவர்க்கு ஈந்து நல்கூர்ந்தான் என்று - எங்கள் பிதா இரப்பவருக்குக் கொடுத்துத் தரித்திரனான் என்று, அவன் மைந்தர் தம் ஈகை மறுப்பட்டிரோ - அவனுடைய புத்திரர் தமது கொடையை விடுவாரோ, (விடார்); நின்று பயன் உதவி நில்லா அரம்பையின் கீழ்க் கண்றும் கனி உதவும் - (முன்னே அழிவில்லாமல்) நின்றுகொண்டு (பழமாகிய) பயனைக் கொடுத்து (அதனாலே) அழிவையடைந்த வாழையின் கீழ் நிற்கின்ற அதன் குட்டியும் பழத்தைக் கொடுக்கும். எ—று.

போ—யை: தங்கை கொடையினாலே தரித்திரனான நென்று அவன் புத்திரர் கொடையை விடார். எ—ம். (17)

ப—யை: பொன் செய் ஆகிர் வளையாய் - போன் னலேல் செய்யப்பட்ட ஒலிக்கின்ற வளையல்களை யுடைய வளே, இருநீர் வியன் உலகம் - பெரிய கடல் குழந்தைக்கிளுவன்ஸவர், இன் சொலால் அன்றி வன் சொலால் என்றும் மகிழாது - இன் சொல்லினால் ஸல்லாமற் கடுஞ் சொல்லினால் எங்கானும் மகிழ்ச்சியடையார், கடல் தண் என் கதிர் வரவால் பொங்கும் - கடலானது குளிர்ச்சி போருந்திய கிரணக்களையுடைய சந்திரன் வருகையினாலே பொங்கும், (அதுவன்றி) அழற் கதிராற் பொங்காது - சூடு பொருந்திய கிரணக்களையுடைய சூரியன் வருகையினாலே பொங்காது. எ—று.

போ—யை: இன் சொல்லினால்ந்தி வன் சொல்லி னல் ஒருவரும் மகிழ்ச்சியடையார். எ—ம். (18)

ப—றை: வல்லோர் - (கல்வியறிவில்) வல்லவர், நல்லோர் வரவான் முக நகை கொண்டு இன்பு உறீஇ - நல்ல வருடைய வருகையினுலே முகமலர்ச்சிகொண்டு இன்பத்தை அடைந்து, அல்லோர் வரவான் அழுங்குவார் - தீபவருடைய வருகையினுலே துன்பத்தை அடைவார், தேமா - தேமா மரமானது, தென்றல் வரத் தளிர் காட்டித் திருந்தும் - தென்றற் காற்றுனது வரத் தளிரைக் காட்டிச் சிறப்புற்றிருக்கும், சுழல் கால் வர வருந்தும் - சுழல்காற்று வர வருந்தும். எ—று.

போ—றை: கல்விப்பிலுடையவருக்கு, நல்லோர் வரவினுலே இன்பமும், தீயோர் வரவினுலே துன்பமும் விளையும். எ—ம். (19)

ப—றை: தெரி இழப் - ஆராய்ந்த ஆபரணத்தை யுடையதோ, பெரியவர் - (அறிவோழுக்கங்களிற்) பெரிய வர், பிறர் கோய் கண்டு - பிறருக்கு வந்த கோயைக் கண்டு, தம் கோய் போல் உள்ளாம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க - தமக்கு வந்த கோய்போல இனைத்து மனம் அக்கினியிலே பட்ட கெய்போல உருகுவார் என்று அறியக்கடவர்ய், கண் மண்டு பிணியால் வருந்துபிற உறுப்பைக் கண்டு கறுமும் - கண்களானவை நெருங்கிய வியாதியினால் வருந்துகின்ற மற்றை அவயவங்களைக் கண்டு அழும். எ—று.

போ—றை: பிறருங்கு வருந் துன்பத்தைக் கண்ட போது இரங்குதல் பெரியோருக்கு இயல்பாகும். எ—ம். (20)

ப—றை: எழுத்து அறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும் - இலக்கணதாலை அறியாதவருடைய மற்றைக் கல்வியினது பெருக்கம் முழுதும், எழுத்து அறிவார் கானில் இலை - இலக்கண நாலை அறிந்தவரைக் கண்டால் இல்லாமற்போகும், சர்சீர் மிகை - ஆகாயகங்கையினது பெருக்கமானது, எழுத்து அறிவார் ஆயுங் கடவுள் அளிர் கடை முன் கண்ட அளவில் வீரம் - எழுத்துக்களி னியல்பை அறியும் பெரியோர் ஆராய்கின்ற சிவபெரு

மானது விளங்குகின்ற சடையைத் தன்முன் கண்டவள் விலே நீங்கிவிடும். எ—ஆ.

போ—ரை: இலக்கண நாலுணர்ச்சி பில்லாதவ ருடைய கல்வி இலக்கண நாலுணர்ச்சியுடையாரெதிரே பயன்படாது. (21)

ப—ரை: ரீக்கொள் உயர்வு இழிவு - மேலாகக் கொள்கின்ற உயர்வையும் (கீழாகக் கொள்கின்ற) இழி வையும், ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினை வேண்டற்க - (நற்குணங்களை) உண்டாக்குகின்ற கல்வியறிவினை ஸ்லாமல் சாதியினாலே விரும்பாதிருக்கக் கூவீர், அரவின் பருமணி கண்டு நீக்குபவர் ஆர் - (நஞ்சையுடைய) பாம்பி ணிடத்து உண்டாகிய பருத்த மாணிக்கத்தைக் கண்டு நீக்குவோர் யாவர், (ஒருவருமில்லை); கடலின் கடு என்றும் கவரார் - பாற்கடலினிடத்து உண்டாகிய நஞ்சை ஒரு காரும் கொள்ளார். எ—ஆ.

போ—ரை: உயர்குலத்தானுயினும் அறிவில்லாத வளை இழிந்தவனுக்கும், இழிகுலத்தானுயினும் அறிவுடையவளை உயர்ந்தவனுக்குங் கொள்ளல்வேண்டும். எ—ம. (22)

ப—ரை: பூரிக்கின்ற முலைப் பேதாய் - விம்முகின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே, மடவார் பகர்ச்சி பயில - பெண்கள் (ஒருவன் பக்கத்திலே) வாய்ப்பேச்சோடு பழ கிக்கொண்டு வந்தாலும், நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் நெஞ்சத் திட்பம் நெகிழ்ச்சிபெறும் - தவத்தைச் செய்த வில் விளங்குகின்ற (அவனுடைய) மனத்தினது உறுதி யானது (நாஞ்குநாள்) தளர்ந்துபோகும், பலகால் ஏறும்பு ஊரக் கல் குழியும் - பலதரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்து கொண்டு வந்தாலும் கருங் கல்லுங் குழிந்துபோகும். எ—ஆ.

போ—ரை: பெண்களது வாய்ப் பேச்சோடு பழகி னும், தவஞ் செய்வோனுக்கு மனவுறுதி கெடும். எ—ம. ()

ப—ரை: இங்கு ஒருவர்க்குக் குணம் உண்டு எனி னும் - இவ்விலக்திலே ஒருவருக்கு நற்குணம் உள்ளதா ரினும், கீழ் கொண்டு புலவருடைய குற்றமே - கீழோர் எடுத்துப் பேசவது அவருடைய குற்றமேபாகும், செழும் பொழில்வாய் - செழுமையாகிய சோலையினிடத்தே, மன்ச் சேக்கை வண்டு விரும்பும் - மூவாகிய மெத்தைப்ப வண்டு கள் விரும்பும், வேம்பு அன்றே காக்கை விரும்பும் கனி - வேப்பம் பழும் அன்றே காக்கைகள் விரும்புகின்ற பழும். எ—று.

போ—ரை: ஒருவனிடத்துள்ள நற்குணத்தையே மேலோர் எடுத்துப் பேசவர்; தீக்குணத்தையே கீழோர் எடுத்துப் பேசவர். எ—ம் (24)

ப—ரை: வில் ஆர் கஜையின் போலியுங் கருங் கண் ணைய் - வில்லோடு கூடிய அம்பைப் போலப் (புருவத்தோடு கூடி) விளக்குகின்ற கருமையாகிப கண்களை யுனையவளே, கல்லா அறிவின் கயவர்பால் - கல்லாத அறிவையுடைய மூடரிடத்திலே (சேர்ந்தால்), கற்று உணர்ந்த கல்லார் தமது கணம் நண்ணார் - கற்றறிந்த நல்லோர் தமது பெரு மையை இழப்பர், புஜையில் புகும் ஒள் பொருள் நொய்து ஆம் - (கனமில்லாத) தெப்பத்திலே சேர்ந்த கணமுடைய பொருள் இலகுவாகும். எ—று.

போ—ரை: கற்றறிந்தவர் மூடரிடத்திலே சென் ருல் தமது பெருமையை இழப்பர். எ—ம். (25)

ப—ரை: மடவரால் - இளம்பெண்ணே, ஒள் புல வர் உடலின் சிறுமை கண்டு - ஒள்ளிய புலவருடைய சரி ரத்தின் சிறுமையைக் கண்டு, கல்விக் கடவின் பெருமை கடவார் - (அவரது) கல்வியாகிய கடவின் பெருமையை (ஒருவரும்) கடக்கமாட்டார், கதிர் கானும் ஒளி - குரிய னுடைய ஒளியோடு கூடிக் காண்கின்ற கருமையி ஒளியா னது, கண் அளவு ஆய் நின்றதோ - (தனக்கிடமாகிய

சிறிய) கண்ணின் அளவாக அடங்கி நின்றதோ, விண் அளவ ஆயிற்றே விளம்பு - (தான் காண்கின்ற பெரிய) ஆகாயத்தின் அளவாக வியாபித்து நின்றதோ? நீ சொல் வாயாக.

போ—ரை : உருவத்தாற் சிறியவரும் அறிவினாற் பெரியவராயிருப்பர். எ—ம. (26)

ப—ரை : கற்று அறிந்தோர் - கற்றறிந்தவர், கைம் மாறு உக்காமல் - பிரதி யுபகாரத்தை விரும்பாமல், மெய் வருந்தித் தம்மால் இயல் உதவி தாம் செய்வர் - சரீரம் வருந்தித் தம்மால் இயங்ற உதவிகளைத் தாமே செய்வர், மூளைக்கும்எயிறு - மூளைக்கின்ற பற்களானவை, நாவிற்கு - (தமக்கு ஒருபகாரமுன் செய்தற்கு இயலாத) நாக்குக்கு, வலியன் தாம் மென்று முதிர் சுவை விலைக்கும் - கடின மாகிய தீங்பண்டங்களைத் தாமே மென்று கொடுத்து நிறைந்த சுவையை உண்டாக்கும். எ—று.

போ—ரை : அறிவுடையவர் கைம்மாறு வேண்டா மலே பிறருக்குத் தம்மால் இயங்ற உதவிகளைச் செய்வர். எ—ம. (27)

ப—ரை : முதறிஞர் முனிவினும் கல்குவர் - பேரறி வுடையவர் கோபமுள்ள காலத்திலும் கொடுப்பர், கயவர் உள்ளக்கணிவினும் நல்கார் - மூடர் மனமகிழ்ச்சியுள்ளகாலத் திலும் கொடர், கதலீ நனி விளைவு இல் காயினும் ஆகும் - வாழையானது மிக முற்றுதலில்லாத காயினும் பயன்படும், எட்டி பழுத்து ஆயினும் ஆமோ அறை - எட்டியானது பழுத்தாலும் பயன்படுமோ நீ சொல்வாயாக. எ—று.

போ—ரை : அறிவுடையவர் கோபத்தினங் கொடுப்பர்; மூடர் மகிழ்ச்சியினங் கொடர். எ—ம. (28)

ப—ரை : பண்ணின் புகலும் பனி மொழியாய் - பண்ணைப் போலப் பேசுகின்ற சூரிச்சி பொருந்திய

சொல்லியுடையவளே, நெஞ்சு ஒங்கு பரத்து உற்றோ - (தம்முடைய) மனம் உயர்ந்த பதியினிடத்தே அழுங்கப் பெற்ற ஞானிகள், உடற்கு வரும் இடர் அடுக்கும் ஒரு கோடி ஆக - (தம்முடைய) சர்ரத்துக்கு வருங் துண்பங்கள் அடுக்கிச் சொல்லப்படும் ஒருகோடி அளவினதாக இருங் தாறும், நடுக்கம் உரூர் - பயமடையார், மதிமான் மண்ணில் புலியை அஞ்சமோ - சந்திரனிடத்தில் இருக்கின்ற மானை நது பூமியிலிருக்கின்ற புலிக்குப் பயப்படுமோ (பயப் படாது). எ—ற.

போ—ரை : கடவுளிடத்து மனமழுங்கப் பெற்ற வர் எத்தனைப் பெருங் துண்பங்களுக்கும் அஞ்சார். எ—ம. (29)

ப—ரை : கொள்ளும் கோடும் கூற்றம் கொல்வான் குறுகுதல் முன் - (உரிமைக்) கொண்டு செல்கின்ற கோடு மையாகிய யமனுளவன் கொல்லும்படி அனுகுத்து முன்னே, உள்ளாம் கனிந்து அறங் செய்து உய்க - மனங்கரைந்து தருமங்களைச் செய்து பிழைக்கக் கடவாப், வெள் எம் வருவதற்கு முன்னர் அணை கோலி வையார் - வெள் எம் வருவதற்கு முன்னே கரையைக் கட்டி வையாதவர், பெருகுதற்கண் என் செய்வார் பேச - (அது) பெருகிவரும் போழுது யாது செய்வார் நீ சொல்வாயாக. எ—று.

போ—ரை : மரணம் வருமுன்னே தருமத்தை விரைந்து செய்தல் வேண்டும். எ—ம. (30)

ப—ரை : நேர் இழாப் - தகுதியாகிய ஆபரணத்தை யுடையவளே, பேர் அறிஞர் - பெரிய அறிவை யுடையவர், தாக்கும் பிறர் துயரம் வீரமோடு தாங்கி - வருத்துகின்ற பிறருடைய துண்பத்தை வீரத்தோடு தாம் ஏற்றுக் கொண்டு, காக்க விரைகுவார் - (அவரைப்) பாதுகாத்தற்கு விரைந்து போவார், மேய் சென்று தாக்கும் வியன் கோல் அடி - உடம்பிலே போய்த் தாக்குகின்ற பெரிய கோலி

நுடைய அடியை, கை கடிது சென்று தன்மேல் தாங்கும் - கையானது சீக்கிரம் போய்த் தன் மேலே (படும்படி) ஏற்றுக்கொள்ளும். எ—று.

போ—ரை : பேரறிவுடையோர் பிறருக்கு வருங் துவ்பத்தை விரைங்கு நீக்குவர். எ—ம். (31)

ப—ரை : நல் நுதால் - நல்ல நெற்றியை டுடைய வளை, பன்னும் பனுவல் பயன் தேர் அறிவு இலார் - சொல் லப்படுகின்ற நால்களினது பொருளை அறியும் விவேகமில் லாதவருடைய, மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - மிகுந்த தருமங்கள் உறுதியில்லாதனவேயாம், காழ் ஒன்று உயர் திண் கதவு - வயிரம் பொருந்திய உயர்ந்த வலிய கதவா னது, தாழ் ஒன்று இலது ஆயின் வலி உடைத்தோ - ஒரு காழ் இல்லாததாயின் உறுதியை உடைத்தாகுமோ (உடைத் தாகாது). எ—று.

போ—ரை : விதிவிலக்குகளைப் பகுத்தறியும் அறி வில்லாதவர் செய்யுங் தருமங்கள் பயன்படா. எ—ம். (32)

ப—ரை : இழிஞர் என்னாது இருப்பப் போற் றற்கு உரியர் - அறிவில்லாத சிறியோர் (கம்மைப் பிறர்) இகழாதிருக்கும்படி காக்கப்படுதற்கு உரியவராவர், வின்னா அறிஞர் அது வேண்டார் - நீங்காத அறிவையுடைய பெரி யோர் அங்கனங் காக்கப்படுதலை வேண்டார், நிர் கட்டு சூம் தன்னாக் கரை காப்பு உளது - நீரைக் கட்டி வைக் கின்ற (சிறிய) சூமே தன்னப்படாத கரை காவலாக உள் ளது, அன்றிக் கடல் கரை காப்பு உளதோ - அதுவல்லாமற் (பெரிய) கடலானது கரை காவலாக உள்ளதோ (உள்ள தன்று). எ—று.

போ—ரை : பிறர் இகழாவண்ணங் காக்கப்படுதல் சிறியோருக்கன்றிப் பெரியோருக்கு வேண்டுவதில்லை. எ—ம். (33)

ப—ரை: பிறை துதால் - பிறைபோலும் கெற்றியை யுடையவளே, அறிவு உடையார் அன்றி - அறிவுடைய வரேயல்லாமல், அது பெறுர் - அவ்வறிவைப் பெறுத மூடர், தம்பால் செறி பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார் - தம் மிடத்தில் கெருங்கிவரும் பழிக்குச் சிறிதும் பயப்படமாட்டார், வண்ணம் செய்வாள் விழிபேபன்றி - அழகு செய்கின்ற ஒளியையுடைய கண்களே யல்லாமல், மறை குநுட்டுக்கண் - (ஊளி) மறைந்த குருட்டுக் கண்களானவை, இநுளைச் சுண்டு அஞ்சமோ - இநுட்டைக் கண்டு அஞ்சமோ (அஞ்சா). எ—று.

போ—ரை: பழிக்கு அறிவுடையோர் அஞ்சவர்; மூடர் அஞ்சார். எ—ம். (34)

ப—ரை: வெற்றி கெடும் வேல் வேண்டும் வாள் விழியாய் - வெற்றியை யுடைய நெடிய வெற்படை விரும்பு கின்ற ஊளி பொருந்திய கண்களை யுடையவளே, கற்ற அறிவினரை மேன் மக்கள் காழுறுவர் - (தூல்களைக்) கற்ற அறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவர். மற்றையர் என்றும் மதியார் - கீழோர் (அவரை) எப்போதும் மதியார், வாழைப்பழம் பால் வேண்டும் - வாழைப்பழத்தைத் (தித் திப்பாகிய) பாலானது அவாவும், புளிங்காடி வேண்டா - புளிப்பாகிய காடி நீரானது (அதைனை) அவாவாது. எ—று.

போ—ரை: கல்விப்பறிவுடையவரை மேண்மக்களை விரும்புவர்; கீழ்மக்கள் விரும்பார். எ—ம். (35)

ப—ரை: தக்கார்க்கே ஈவர் தக்கார்க்கு, அளிப்பார் இல் என்று - யோக்கியருக்கே கொடுப்பார் அயோக்கியருக்குக் கொடுப்பவர் இல்லை என்று அறிந்து, விழுமிபோர் மிக்கார்க்கு உதவார் - மேலோர் நன்னெறி கடந்தவராகிய அயோக்கியருக்குக் கொடார், எக்காலும் நீர் கெல்லுக்கு இறைப்பதே அன்றி - எக்காலும் நீரை கெற்பாரிருக்கே இறைப்பதல்லாமல். காட்டுமுளி புல்லுக்கு போய் இறைப்பரோ - காட்டினிடத்தே உலரும் புல்லுக்குப் போய் இறைப்பாரோ (இறையார்). எ—று.

போ—ரை : மேலோர் யோக்கியருக்கன்றி அயோக்கியருக்குக் கொடார். எ—ம. (36)

ப—ரை : பொன் உயர்வு தீர்த்த புனர் முலையாப் - இலக்குமியுடைய உயர்வை (அழகினுலே) நீக்கிய கெருங்கிய தனங்களை யுடையவளே, பெரியோர் முன் தன்னைப் புனைந்து உரைத்த பேதை - பெரியோர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய மூடன், உயர்வு கரி பாது அகன்று தாழும் - உயர்வைப் பெறுது இழந்து தாழ்வை யடைவன், விந்தமலை தாழ்ந்து தன் உயர்வு தீர்க்கன்று - (அகத்திய முனிவர் முன்னிலையில், தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய) விந்தமலையானது (அவர் கையினுலே ஊன்றப் பாதானத்திலே) தாழ்ந்து தன்னுடைய உயர்வு நீங்கியது, தெரியாய் கொல் - (நீ அதனை) அறியாயோ. எ—று.

போ—ரை : பெரியோ ரெதிரே தன்னைப் புகழ்ந்து உரைத்தவன் தாழ்வை யடைவான். எ—ம. (37)

ப—ரை : நல்லாய் கேள் - நற்குணத்தை யுடைய வளே கேட்பாயாக, நல்லார் செயுங் கேண்மை நாடோறும் நன்று ஆகும் - நல்லோர் செய்யும் கிணேகமானது தினங்கோறும் நன்றாகி வளரும், அல்லார் செயும் கேண்மை ஆகாது - தீயோர் செய்யுஞ் கிணேகமானது நல்லதாகாது, காய் முற்றின் தின் தீம் கனியாம் - காயானது (நாள் சென்று) முற்றினால் கின்னுதற்குரிய மதுரமாகிய கனியாகும், இளங்களிர் நாள் போய் முற்றின் என் ஆகிப் போம் - இளங்களிரானது நாள் சென்று முற்றினால் யாதாகிப் போகும். எ—று.

போ—ரை : நல்லோர் கட்டு நாள் செல்லச் செல்ல இனிதாகும்; தீயோர் கட்டு அங்கங்மாகாது கெடும். எ—ம. (38)

ப—ரை : பொன் தொம் - பொன்னலூய வளையல் களை யுடையவனே, கற்று அஸியர் செய்யும் கடு கட்பும் - கற்றறியாதவர்கள் செய்கின்ற மிகுதியாகிய சிகேழமும், தாம் கூடி உற்ற உழியும் - (நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூடி பிருந்த விடத்தும், தீவிர நிகழ்வை உள்ளது - தீங்கு விளைதலே உள்ளதாகும், சென்று படர்ந்த செழுங்கிராடி மென் பூ - போய்ப் படர்ந்த செழுமையாகிய கொடியினாலும் மிருதுவாகிய பூவானது, மலர்ந்த அன்றே மணம் உண்டு யது ஆம் - மலர்ந்த அன்றைக்கு மாத்திரமே வரசனை உடையதாகும். எ—று.

போ—ரை : மூருடைய கட்புத் தொடக்கத்திலே நன்றாயினும், பின்பு தீங்கு விளைவிக்கும். எ—ம. (39)

ப—ரை : பொன்னே - இலக்குமினியப் போன்ற வனே, பொன் அணியும் வேந்தர் - பொன்னலூகிய ஆபரணத்தை அணியும் அரசர், புஜையர்ப் பெருங்கல்வி மண்ணும் அறிஞரை ஒவ்வார் - (அதனை) அணியாத பேரிய கல்விப் பொருள் விலைபெற்ற விலேகிகளுக்கு ஒப்பாகார் ; மின்னும் அணி பூணும் பிற உறுப்பு - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை அணிந்து கொள்கின்ற (கை கால் முதலை) மற்றை அவயவங்களானவை, அது புஜையர்க் காணும் கண் ஒக்குமோ - அதனை அணியாத பார்க்கின்ற கணக்குஞ்சு ஒப்பாகுமோ (ஆப்பாகா). எ—று.

போ—ரை : வித்துவான்களுக்கு அரசர்களும் ஒப்பாகார். எ—ம. (40)

முற்றிற்று.

